

М. І. Гамкало

Ойстрах Давид Федорович (Фішельович)

ОЙСТРАХ Давид Федорович (Фішельович) (17(30). 09. 1908, Одеса – 24. 10. 1974, Амстердам, похов. у Москві) – скрипаль, диригент, педагог. Батько І. Ойстраха. Професор (1939). Народний артист СРСР (1953). Сталін. (1943) та Ленін. (1960) премії. Член-кореспондент Берлін. АМ (1961), почес. чл. Королів. муз. академії в Лондоні (1959), Нац. академії «Святої Цецилії» в Римі (1961), Амер. АН та мистецтв у Бостоні (1961), Швед. королів. муз. академії (1969). Почес. д-р музики Кембридж. університету (Велика Британія, 1969). Лауреат Всеукр. конкурсу скрипалів (Харків, 1930), Всесоюз. конкурсу музикантів-виконавців (Ленінград, нині С.-Петербург; обидва – 1-а премія), Міжнар. конкурсу скрипалів ім. Г. Венявського (Варшава, 2-а премія; обидва – 1935), Міжнар. конкурсу скрипалів ім. Е. Ізаї (Брюссель, 1937, 1-а премія). З 5-ти р. приватно навч. гри на скрипці у П. Столярського, в класі якого закін. Одес. муз.-драм. інститут (1926). У 1926–28 – соліст Одес. бюро з найму та розподілення працівників мистецтв. 1932–34 та від 1941 – соліст, водночас від 1961 – диригент Моск. філармонії. Часто виступав у складі фортепіан. тріо з Л. Оборінім (фортепіано) та С. Кнушевицьким (віолончель). Також від 1934 викладав у Моск. консерваторії: 1950–69 – завідувач кафедри скрипки. Активно гастролював містами СРСР, Європи, Америки, Австралії, Японії. Був головою журі Міжнар. конкурсу ім. П. Чайковського (Москва, від 1958). У репертуарі – концерти: № 1, № 2 та для двох скрипок Й.-С. Баха, Л. ван Бетговена, Й. Брамса, № 1 М. Бруха, № 22 Дж. Віотті, О. Глазунова, П. Гіндеміта, А. Дворжака, Д. Кабалевського, Ф. Мендельсона, № 1, № 3, № 4, № 5, № 7 В.-А. Моцарта, М. М'яковського, № 1 та № 2 С. Прокоф'єва, М. Ракова, Я. Сібеліуса, І. Стравинського, П. Чайковського, № 1 К. Шимановського, а також присвяч. О. – Е. Мейєра, А. Хачатуряна, № 1 та № 2 Д. Шостаковича; сонати: Й.-

С. Баха, Л. ван Бетговена, Й. Брамса, П. Гіндеміта, Е. Гріґа, К. Дебюссі, Е. Ізаї, Г. Катуара, Л. Левітіна, Ж.-М. Леклера, М. Метнера, В.-А. Моцарта, С. Прокоф'єва, М. Равеля, Дж. Тартіні, С. Франка, А. Хачатуряна, К. Шимановського, Д. Шостаковича та ін. твори. Увесь репертуар скрипаля був записаний на студіях грамзапису у СРСР та за кордоном. Серед учнів – відомі скрипалі В. Данченко, Л. Ісакадзе, Г. Кремер, М. Русін, зокрема уродженці України В. Климов, О. Криса, Ю. Мазуркевич, О. Пархоменко, В. Пікайзен, С. Снітковський, Г. Фейґін.

Рекомендована література

1. Бронин В. Давид Ойстрах. Москва, 1954;
2. Ямпольский И. Давид Ойстрах. Москва, 1954;
3. 1968;
4. D. Nambering. David und Igor Oistrach. Berlin, 1968;
5. E. Richter, E. Krause. David Oistrach. Berlin, 1973;
6. Юзефович В. Давид Ойстрах: беседы с Игорем Ойстрахом. Москва, 1978;
7. Д. Ф. Ойстрах. Воспоминания. Статьи. Интервью. Письма. Москва, 1978.

Бібліографічний опис:

Ойстрах Давид Федорович (Фішельович) / М. І. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76135>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).